

سرخک:

نوعی عفونت سیستم تنفسی است. با علائم تب و سرفه و اب ریزش بینی و راش های پوستی در تمام نقاط بدن.

این بیماری از طریق تنفس منتقل می شود و بسیار واگیردار است. در واقع ۹۰٪ افراد فاقد ایمنی که با بیمار مبتلا به سرخک زندگی می کنند این بیماری را از او می گیرند. دوره نهفتگی به طور میانگین ۱۴ روز است و چهار روز پس از بروز راش ها قابلیت سرایت دارد.

علائم سرخک:

بیمار مبتلا به سرخک تب دار بوده و بدحال به نظر می رسد. بیمار معمولاً دچار سرفه خشک بوده و ملتحمه چشم بیمار قرمز می باشد.

دانه های پوستی در سرخک در حدود روز چهارم پس از شروع تب نمایان می شوند دانه های پوستی و سرخی پوست (راش) از محل رویش موها در پیشانی شروع شده و به سایر نقاط بدن گسترش می یابد. گاهی کف دست ها و پاها هم دانه می زند این دانه ها چهار تا شش روز پس از پدیدار شدن شروع به همان ترتیبی که نمایان شده اند شروع به از بین رفتن می کنند

عوارض:

سرخک در مبتلایانی که سن کمی داشته باشند، نوزادان، کودکان دچار سوء تغذیه، افراد که سیستم ایمنی بدنشان خوب کار نمی کند، منجر به عوارض جدی از جمله کوری، التهاب مغز یا آنسفالیت، اسهال شدید، عفونت گوش و ذات الریه می شود. مجموعه این عوارض می تواند منجر به مرگ شوند.

واکسیناسیون:

واکسن زدن نقش مهمی در کاهش شدید موارد ابتلا به این بیماری داشته است.

معمولاً واکسن دو بار یکی در ۱۲-۱۵ ماهگی (کودکان زیر ۱۲ ماه معمولاً ایمنی بالایی نسبت به بیماری دارند) و یکی در ۴ یا ۵ سالگی زده می شود. در صورت مشاهده سرخک در یک مدرسه شبانه روزی یا جایی شبیه به آن نیز تمام افراد واکسیناسیون می شوند. زنان باردار و افرادی که سیستم ایمنی ضعیفی دارند نباید واکسن را دریافت کنند. زیرا این واکسن از ویروس های زنده و ضعیف ساخته شده است، به این معنی که ویروس ها به شکل ضعیفی هستند و نمی توانند در افراد دارای سیستم ایمنی سالم زنده بمانند.

گروه پزشکی شفا
بیمارستان و زایشگاه

سرخک

منبع:

Wikipedia contributors, "Measles," Wikipedia, The Free Encyclopedia, <http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Measles&oldid=415753710>

<http://www.aafp.org/afp/2000/0815/p804.html>.

درمان :

سرخک درمان خاصی ندارد. اما برای کاهش تب بیمار از استامینوفن یا ایبوپروفن استفاده شود. برخی تحقیقات هم تأثیر خفیف ویتامین آ در کاهش علائم و کاهش مرگ و میر مبتلایان به سرخک را نشان داده است. برخی افراد هم ممکن است به سینه پهلوی و

بیماری های عفونی مبتلا شوند که در آن صورت داروهای آن بیماری ها برایشان تجویز خواهد شد

اگر فکر می کنید که شما یا فرزندتان در

معرض سرخک قرار گرفته اید یا

جوش هایی مشکوک به سرخک روی

بدنتان دیده شده، فوراً با ارائه دهنده

مراقبت های بهداشتی خود تماس

بگیرید. او ممکن است نیاز به تمهیدات

خاصی داشته باشد تا شما را بدون خطر

سرایت بیماری به سایر افراد مستعد

ملاقات کند. در خانه بمانید تا دیگران را

در معرض خطر قرار ندهید و با پزشک

چه مدت پس از قرار گرفتن در معرض سرخک بیمار می شوید؟

علائم معمولاً یک هفته تا ۱۴ روز پس از قرار گرفتن در معرض ویروس شروع می شود. علائم اولیه مشابه عفونت تنفسی است: تب، سرفه، آبریزش بینی، چشم های تحریک شده. سپس ممکن است لکه های قرمز در دهان ایجاد شود. حدود چهار روز پس از شروع علائم اولیه، ممکن است راش ظاهر شود.

اگر واکسینه شده باشید، خطر کمی برای ابتلا به این بیماری یا انتشار آن وجود دارد. اگر شما یا فرزندتان به طور کامل واکسینه نشده اید یا نمی توانید واکسینه شوید، باید از همان شیوه های بهداشتی مناسب پیروی کنید که به محافظت از شما در برابر هر ویروسی کمک می کند. دست های خود را مرتب بشوید؛ تمام سطوح را پاک کنید؛ پس از تماس با هر سطح احتمالی آلوده به چشم، بینی یا دهان خود دست نزنید. و از تماس با هر کسی که ممکن است بیمار باشد اجتناب کنید.

این بیماری که به عنوان سرخجه نیز شناخته می شود. ابتلای آن با علائم، تب، لکه هایی در دهان و بثورات سرخک، و همچنین آزمایش خون تایید می شود.

علائم رایج بیماری سرخک

تب سرفه

کلودرد

آبریزش بینی

راش قرمز مسطح

التهاب و قرمزی چشم

شناسنامه پرورشور آموزشی

SH-HT-PM-07-01

عنوان	بیماری سرخک
تهیه کننده	سما مزارعی (سوپروایزر آموزش سلامت)
تایید کننده	دکتر حجتی (مسئول علمی بیمارستان)
سال تهیه	بهار ۱۴۰۴